

God waarschuwt de Judeërs: 'Mensen, er zal een groot leger uit het noorden komen. Zij zullen steden verwoesten en veel bewoners doden. Iedereen zal enorm schrikken.'

Jeremia ziet dat er vreselijke dingen zullen gebeuren. Hij wordt er ziek van. Jeremia zegt tegen God: 'Here, dit is toch een vergissing? U had toch beloofd dat het vrede zou blijven?'

God antwoordt: 'Als het volk zich niet bekeert zullen deze vreselijke straffen zeker komen. Je ziet toch zelf, Jeremia, hoe verkeerd mijn volk doet. Zij kennen Mij niet eens meer. Maar ze zijn wel goed in verkeerde dingen doen. Ik maak van dit land een woestijn. Dan zal er verdriet zijn in de hemel en op de aarde. Maar mijn besluit staat vast.'

Het zal voor Jeremia moeilijk geweest zijn om dit allemaal te vertellen aan zijn landgenoten. Hij zou het wel van de daken willen roepen: 'Mensen bekeer je toch en keer terug tot de Heer!'

Maar dan komt gelukkig de belofte:
Er komt straf, maar God zal het land niet helemaal vernietigen.

REBUS
